

దయం నుండి ఆముదం రాసుకుని ఎండలో కూర్చున్నంత చికాగ్గా ఉంది ఉషో

దయం. ఎంత చదువుకున్నా, లోకజ్ఞానం

పెంచుకున్నా, ఎన్ని సిద్ధాంతాలకు ఆద్యంతాలు తెలిసినా అవసరం అనేది మనిషి మనసు మూలల్లో మూర్ఖత్వాన్ని ప్రేరేపిస్తుందని కిరణ్ ను మాస్టే తెలుస్తూంది అనిపించింది.

“ప్లీజ్ ఈ ఒక్క సారి నన్ను ప్రయత్నించనివ్వ” అడిగాడు కిరణ్.

“వీలంటే వీలుకాదు మా న్నంత నాస్తికత్వం వేర్పించినా మీకోసం పూజల్లో పక్క కూర్చుంటున్నా. ఇంటిరియర్ డెకరేషన్ లో ఒక భాగా దేవుడికి పూజ సామాను అమరుస్తున్నా మీరు భజనం పడకుండా! కానీ ఇది నావల్లకాదు” ఖచ్చితంగా చెప్పింది భర్తకు ఉషో దయ.

“మంచి జరుగుతుందనుకున్నప్పుడు ఇలాంటివి అనుసరించి తీరాలి. జరిగితే జరుగుతుంది లేకపోయినా నష్టం లేదు అనుకుని మొదలెడదా” అన్నాడాయన.

“అది అసంభవం. ఇంతమంది జియాలజిస్ట్లు చూసి ఎక్కడా వాటర్ పాయింట్ దన్నప్పుడు ఈ పల్లె లూరతను ఏ ఇన్స్టిట్యూషన్ లో గాజ్ చెయ్యకుండా వాటర్ పాయింట్ కనిపెట్టి తీరడంలే నేను నమ్మనంటే నమ్మను” అంది.

తనలో అవసరం లేకపోతే ఇంకా తన అభిప్రాయం పట్ల ఆసక్తి చూపి తనను ఒప్పించడానికి ప్రయత్నించేవాడు కాదనీ, తన అవసరం ఉంది కనుకే తనను కన్విన్స్ చేస్తున్నాడని ఉషోదయకు తెలుసు. అందుకే తనూ మొండిపట్టు పట్టింది.

“ప్లీజ్ ఒక్క పది నిముషాలు కాలు. ఆ తర్వాత నీ అవసరం అంతగా ఉండదు” అన్నాడతను.

ఇక అతని చేత మరీ బ్రతిమాలుకుంటున్నానని అనుకోవడం ఇష్టం లేక ఆయిష్టంగానే బయటకు నడిచింది.

ఇరవై ఇరవై అయిదు మధ్యవయసున్న యువకుడు ముందు రూమ్ లో కూర్చున్నాడు.

ఇద్దరీ చూడగానే అతను శబ్దం లేకుండా నవ్వాడు. కిరణ్ నవ్వి నా ఉషోదయ నవ్వలేదని ముగ్గురూ కూర్చున్నాక “ఇదిగో మా ఆవిడ చెయ్యి చూడండి” అన్నాడు కిరణ్. ఇబ్బందిగా చూసింది ఉషోదయ కిరణ్ వంక.

ఇలాంటివి నమ్మడం అంటే మూర్ఖత్వంలో లాస్ట్ స్టేజ్ అని ఉషోదయ అభిప్రాయం. భారత్ కెస్టింగ్ గా చూడడంతో చెయ్యి చాచింది. నుదుట బొట్టు, తెల్లలుంగీ, తెల్లలాక్రీతో అతను శుభ్రంగా, తేలికంగా కన్పించినా ఉషోదయ మనసు ఒప్పుకోలేదు.

“పేరేమిటి?” అన్నాడతను. చెప్పాక నక్షత్రం, పుట్టినతేదీ అడిగాడు. అవీ చెప్పాక

దీక్షగా చేతిలోకి కాసేపలాగే చూసి “గియమ్మ సేతిల నీళ్లజడ ఉంది” అన్నాడతను. కిరణ్ మొహం వెలిగిపోయింది. లాటరీ టిక్కెట్టు వచ్చినట్టు గుండె ఆనందంతో విశాలమయిపోయింది. అంత అనందమూ అంటే అంత ఆనందమే మరి. అదృష్టవంతుడెవరయ్యా

శ్రీశ్రీహాలి

ఈ సెలమూరు జిల్లాలో అని ఎవరైనా అడిగితే “పైసలు న్నోడు గాదు. బంగ్లాలు గట్టినోడు గాదు. పొలము న్నోడు గాదు. ఐదుగురు పెండ్లాలున్నోడు అసలే గాదు. వానినిన్న బోర్లలో నీళ్ళున్నోడు” అని లక్కన సమాధానం వచ్చేస్తుంది ఆ జిల్లాలో.

అన్నింటికన్నా నీళ్ళు తక్కువ కాబట్టి, ఏది తక్కువో దాని విలువ ఎక్కువగాబట్టి నీళ్ళ విలువ అలా పెరిగిపోయింది. “బతికి బట్ట కడితే నీళ్లమ్ముకుని బతకొచ్చు” అనెవరైనా అంటే అతిశయం కానేకాదు. ఐదు రూపాయలకు బిందెనీళ్ళు అమ్మిన వేసవి కాలాలు ఉన్నాయి. ఇక్కడ బోరులో నీళ్ళున్నవాళ్ళు ల్యాంకర్లకు ల్యాంకర్లు చొప్పున అమ్ముకున్న సజన్లు ఉన్నాయక్కడ. అందుకే ఉషోదయ చేతిలో నీళ్లజాడ ఉందనగానే కిరణ్ మొహం అమావాస్య చీకట్లో చిచ్చుబుడ్డిలాగా వెలిగింది.

ఉషోదయ మాత్రం అలాగే నిరాసక్తంగా కూర్చుని “ఇక చెయ్యి విడుస్తావా” అన్నట్లు చూసిందతని వైపు. అప్పటికే ప్రతి ఏడాది ఒక్కొక్కరి చొప్పున జియాలజిస్ట్లు చూపించిన ఏడు పాయింట్లలో బోరు వేశాడు. ఇంటి నానుకుని ఉన్న బల్తాయి తోటలో లక్ష యాభైవేలు ఖర్చయినా ఒక్క-దాంట్లోనూ ఒక్క చుక్క నీరు పడలేదు. ఎలాగో ఆ తోట వేసిన పాపానికి ఎంతో

ఖర్చుతో లాంకర్లలో నీళ్ళు పోసి ఆ తోటను పూజ పూసేవరకూ తెచ్చారు. అమ్ముడామంటే నీళ్ళు క్షయం రేటు రావడం లేదు. పోనీ పంటయినా వస్తుండా అంటే పూసిన పూతంతా నీళ్ళు లేక రాలిపోతూంది. అసలు బల్తాయి తోట వేయాలనే ఆలోచన వచ్చినందుకే తనను, తన భర్తనూ, సలహా ఇచ్చిన మేనమామనూ బాల్కనీలోంచి తోటను చూసినప్పుడల్లా కొత్త కొత్త పదాలతో తిట్టుకుంటూనే ఉంటుంది ఉషోదయ. నీళ్ళ ఆశ వదులుకుని తోట కాపు గురించి మర్చిపోయి అది బీడయిపోయినా బాధపడకూడదన్న నిర్ణయం తీసుకున్నాక ఎవరో వచ్చి ఫలానా అతను నీళ్ళజాడ చెబుతాడని చెబితే అతన్ని తీసుకొచ్చిన భర్తను చూస్తే వెర్రెత్తక ఊరుకుంటుందా మరి ఉషోదయకు.

“మీ ఆడోళ్లకు నమ్మకం లేనట్లు గుపిస్తుంది” అన్నాడతను. కిరణ్ మాట్లాడలేదు. మూర్ఖత్వమో, మరేదో నీళ్లు పడితే చాలు అన్నట్లు ఉంది అతని పరిస్థితి. ఉషోదయ మొహంలో అపనమ్మకం కనిపించిందేమో.

“మాది బాలీశ్వరి మాత పరంపర. ఆదిశక్తి మా గురుమాత” అన్నాడతను. స్త్రీ గురు పరంపర అనగానే కొద్దిగా ఆసక్తిగా చూసిందతని వైపు. ఎంతైనా జాలి లక్షణం వదులుకోలేక.

“ఎవరావిడ?” ఇన్ఫర్మేషన్ కోసం అడిగింది.

“మాకు గీవిద్య నేర్పినాయన జగన్నాధస్వామి తల కొండ కాడ మారయపల్లిలో ఉంటుండే. ఆయన్నే గీవిద్య నేర్పిండు మాకు. ఆయన అవ్వ ఆయనకు విద్య నేర్పిందంట. మరి గామెకు ఎవ్వరు నేర్పిండ్రో తెల్వది” అన్నాడతను.

ఉషోదయ కాసితం ఉల్సాహం చూపించడంతో మళ్ళీ మొదలెట్టాడు.

“గాయమ్మకు శానా 250 మంది శిష్యులు ఉండిండ్రంట! మా గురువు ఓనాడు గంగాపురంల- ‘నా వెనకే నడువుండ్రీ’ అన్నాడు ముందుకు సాగుతూ.

ఎంత ప్రసన్నమైనా ఉషోదయకు ఇదంతా పిచ్చి తప్ప మరేం కాదు అనిపించింది. వెనకడుగు వేస్తున్న ఉషోదయను చూసి “ఏందమ్మ పరేషెన్ల పడ్డవ్! గీయన్ను ఈ సుట్టుపక్కన చానా ఊళ్ళల్ల నీళ్లజాడ చూపిండు. మన జిల్లాల గీయన్నకు మంచి పేరుంది” అన్నాడ తోటమాలి.

“సర్లే ఊరుకో” అన్నట్లుగా చూసిందతని వైపు. అతను కొబ్బరికాయ అలా పట్టుకుని ఆ చుట్టుపక్కలంతా తిరిగాడు. కిరణ్, తోటమాలి మాత్రమే కాక అక్కడ పనిచేసేవాళ్లందరూ వెనకాలే నడిచారు. అతని చేతిలోని కొబ్బరికాయ వైపు చూస్తూ. అది కాస్త దూరం వెళ్లక అతని ప్రమేయం లేకుండానే చాచిన అరచేతిలోంచి ముందుకు జరిగి కిందకు ఒరిగింది. అతనే మయినా (ట్రీక్స్ ప్లే చేస్తున్నాడేమోనని అతని అరచేతి వేళ్లవైపే చూస్తుండిపోయింది ఉషోదయ. అలా జరిగి జరిగి కొబ్బరికాయ కిందకు పడిన చోట అతను పాయింట్ చూపించాడు. కిరణ్ మొహంలో ఆశ మెరిసింది. ఉషోదయ మొహంలో అపనమ్మకం కదిలింది.

అతను అక్కడే కొబ్బరికాయ కొట్టి నీళ్ళు పోసి

పసుపూ, కుంకుమ వేళాడు. అదే పాయింట్లో 210 అడుగుల కోర్ వేయమని 1.5 వాటరుందని చెప్పి బయటయ్యాడు. కిరణ్ ఆతని అంతో ఇంతో ఇద్దామనే ప్రయత్నంలో ఉండగా అతని "నీళ్లు గిట్ల పడ్డవే ఇయ్యవంటి! గది గూడ్లూ మాట పదారు రూపాయలు కాలు" అని ఉషోదరుకూ, కిరణ్కూ చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

కిరణ్ బోరువేసే ప్రయత్నంలో పడడం చూసి "మంత్రాలకు చింతకాయల రాల్తాయంటే నమ్మే కాలం కాదీది. అనవసరంగా మీరు మళ్ళీ పాతికవేలు ఇర్చుపెట్టి బోర్ వేయడం ఉండగ" అని తేల్చి చెప్పేసింది ఉషోదరు.

"ఈ ఒక్కసారి చూద్దాం" అని ఆ బోరింగ్ మిషన్ తెచ్చేపనిలో మునిగిపోయాడు. రాత్రి తెల్లార్లు తోటలో బోరు వేసే శబ్దం వినిపిస్తూంటే "చెప్పినా వినకుండా మళ్ళీ డబ్బు తగలేస్తున్నాడు" అని గొణుక్కుంది. చెవిలో దూది పెట్టుకుని మస్టర్ చుట్టుకుని మరీ పడుకుంది తెల్లవారేక తెల్లమొహం వేసుకుని వచ్చే భర్తను ఊహించుకుంటూ. అప్పటికి అలా ఎంతో ఆశతో వెళ్లి ఎంతో నీరసంగా రావడం ఏడెనిమిదిసార్లు చూసింది గనక.

తెల్లవారుజాము కాకండానే కాలింగ్ బెల్ కొడితే లేచి పలుపు తీసింది ఉషోదరు. అప్పటికి బోరు శబ్దం ఆగిపోయింది. 'పేడా' అయింది' అనుకుంది.

ఒళ్లంతా మట్టితో అమీద దుమ్ముతో గుమ్మం ఎదురుగా అబద్ధ భర్తను చూసి పక్కకు తప్పుకుంది.

అతను షూస్ వదిలేసి బట్టలతో మార్చుకోకుండా బెడ్ మీద పడుకుంటే ఉషోదరుకు అర్థమైపోయింది. ఈసారి కూడా కిరణ్ ఆశ వమయిందని తను చెప్తే వినలేదని కినుక కలిగింది.

"మంత్రాల కాలం కాదీ అని చెప్తే విన్నారూ! ఏదో పల్లెలూరివాళ్ళు నమ్మరు కదా అని మీరు నమ్మితే గోతిలో పడకేం చేస్తారు మీ డిగ్రీలిలా పనికీరాకుండా పోతాయని నేనెప్పుడు అనుకోలేదు సుమా" అంది కొంచెం రెచ్చగొడుతూ అతనేమీ మాట్లాడకపోవడంతో "త్రై" అంటే "త్రై" అనే భర్త నోరు మెదపకుండా ఉండిపోవడంతో జూపింది. అందుకే స్టేటు ఫిరాయించేసింది.

"పోనిద్దురూ వెధవ డబ్బులు పోతే పోయాయి. దానికింత బాధపడాలా ఏమీ కి? మనం బావుంటే బోల్డు సంపాదించుకోవచ్చు అంటూ ఓదార్చా గింది. ఫోన్ ప్రాగడంతో వెళ్లి సీవర్ తీసింది.

"కంగ్రాచ్యులేషన్స్ సిస్టర్ మా వాడికియ్యండి. తోటలో బోర్ వాటర్ బ్రహ్మాండంగా ఉందట కదా"

బోయిన ఉషోదరును ఆపి ఐదువేల కట్టెల రెండు వందలు మాత్రం తీసుకుని "ఇంకా పదారు రూపాయలివ్వండి చాలు" అన్న అతని మాటలకు నమ్మకానికి, 'అపనమ్మకానికి మధ్య ఉక్కిరి బిక్కిరి అయ్యింది ఉషోదరు.

"ఏవండీ. యూకల్టివ్స్ తోటలోనూ అలాంటి పిలుచుకు వచ్చి పాయింట్స్ చూపించమనండి" అని అన్న తన భార్యను ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. కొంచెం సిగ్గు పడి తలదించుకుందామె.

"మీరే చెప్పారుగా ఏదైనా పని జరుగుతుంటేనే ఒక్కసారి మనకిష్టంలేని పనులు కూడా చెయ్యావలసి" అంది. తనెందుకు ఆ స్వామిని నమ్ముతోందో విచారణ ఇస్తూ "సరే" అని తలూపాడు కిరణ్.

ఆ తరువాత ఒకటి తర్వాత ఒకటి ఐదువేల రూపాయల వేళారు మొదటిసారి జరిగిన తతంగమంతా చేసి. ఒక్క చోట కూడా నీళ్ళు పడలేదు. హైగా లక్షా ఇరవై వేల వరకూ మట్టిలో పోసినట్లయింది. మొదటి బోరు పడింది. ఇవెందుకు పడలేదు అనే విషయం ఆలోచించినా అర్థం కాలేదు ఉషోదరు, కిరణ్లకు.

మొదటిది ఏదో గుడ్డిదెబ్బగా పడిందని తరువాత సహజంగానే నీళ్ళు లేక పడలేదని సైంటిఫిక్ రీజన్ తెలిపినా నీళ్ల కోసం వాళ్లలో ఉన్న తపన, అవసరం, ఇష్టం ఇంకో అపనమ్మకాన్ని దెబ్బతీసి తీరతాయని మాత్రం స్పష్టంగా అర్థమయిందీద్దరికీ.

అని అవతలి గొంతు అడగడంతో భర్త చేతికి ఫోన్ ఇచ్చింది. అప్పటినుండి సాయంత్రం వరకూ అదేదో కొత్త పండగలాగా ఫోన్లు వస్తూనే ఉన్నాయి. కిరణ్ ఆనందానికి, ఉషోదరు ఆశ్చర్యానికి అంతలేదా రోజు.

తన ఫ్రెండ్ ఫోన్ చేసి "ఏమిటో ఎవరో స్వామి వచ్చి తోటలో పాయింట్ చూపెట్టాడట. అందులో నీళ్ళు పడ్డాయిట" అని అడిగింది.

నాస్తికత్వానికి, నమ్మకానికి మధ్య ప్రితి వచ్చేసింది. ఉషోదరుకు అహం దెబ్బతినడం ఇష్టం లేకపోయింది.

"స్వామి అంటే స్వామే కాదు. అంతకుముందు మా అన్నయ్య ఫ్రెండ్ జియాలజిస్ట్ ఒకాయన వచ్చి ఆ పాయింట్ చూపెట్టాడు. అదే పాయింట్ ఇతను కూడా చూపెట్టాడంతే" అని చెప్పాక మనసు సంతృప్తి పడింది.

మరుసటిరోజు స్వామిని పిలిపించి డబ్బు ఉషోదరుకిచ్చి తాంబూలంలో పెట్టివ్వమన్నాడు కిరణ్. ఇవ్వ

శ్రీలత